

Bemærkninger til forslaget

Bemærkninger til beslutningsforslagets punkter

Ad 1

Anerkendelsen skal foretages, så snart der er opnået garanti for, at der konstitutionelt tages hensyn til mindretallene. Anerkendelsen for hver enkelt republik foretages, så snart der foreligger dokumentation for konstitutionelle garantier, der giver juridisk beskyttelse af mindretallene.

Ad 2

De øvrige FN-medlemmer opfordres til at anerkende de republikker i Jugoslavien, der ved flertal ved frie demokratiske afstemninger har truffet beslutning om at opnå uafhængighed og selvstændighed, så snart der foreligger dokumentation for konstitutionelle garantier, der giver juridisk beskyttelse af mindretallene.

Ad 3

Regeringen foreslår, at de republikker i Jugoslavien, der ved flertal ved frie demokratiske afstemninger har truffet beslutning om at opnå uafhængighed og selvstændighed, optages som fuldgyldige medlemmer i FN samtidig med, at regeringen opfordrer FN-medlemmer til at anerkende de nævnte stater.

Almindelige bemærkninger

Jugoslavien er en føderation, der består af 6 republikker: Serbien inklusive de 2 autonome provinser Kosovo og Vojvodina (41 pct. af befolkningen), Kroatien (21 pct. af befolkningen), Slovenien (8 pct. af befolkningen), Bosnien-Hercegovina (18 pct. af befolkningen), Makedonien (9 pct. af befolkningen) og Montenegro (3 pct. af befolkningen).

Af de seks republikker har følgende forlangt uafhængighed og selvstændighed: Kroatien, Makedonien, Bosnien-Hercegovina og Slovenien.

Befolkningen består af forskellige etniske grupper: 36 pct. serbere, 20 pct. kroater, 8 pct. slovenere, 6 pct. makedonere, 9 pct. registrerede muslimer og knap 3

pct. montenegriner samt 18 andre nationaliteter, heriblandt 8 pct. albanere og 2 pct. ungarere; 1,2 mio. er udelukkende registreret som jugoslaver.

I 1981 bestod befolkningen i Serbien (inklusive Kosovo og Vojvodina) af 9,31 mio. indbyggere, hvoraf 6,18 mio. var serbere. I 1981 bestod befolkningen i Kosovo af 1,58 mio. indbyggere, hvoraf 1,23 mio. var albanere og 209.500 var serbere. Befolkningen i Vojvodina bestod i 1971 af 1,96 mio. indbyggere, hvoraf 1,09 mio. var serbere, 424.000 var ungarere, 138.600 var kroater, 72.760 var slovakker, og 53.000 var rumæner.

I 1981 bestod befolkningen i Kroatien af 4,60 mio. indbyggere, hvoraf 3,45 mio. var kroater og 531.500 var serbere.

I 1981 bestod befolkningen i Slovenien af 1,89 mio. indbyggere, hvoraf langt den overvejende del var slovenere (1,71 mio.).

Slovenien adskiller sig fra de andre jugoslaviske republikker ved, til forskel fra de øvrige jugoslaviske republikker, at være sammensat af en homogen befolkning. Faktisk er befolkningssammensætningen i Slovenien så homogen, at mindretal og divergerende religiøse trosretninger er endnu mindre end i Danmark.

I 1981 bestod befolkningen i Bosnien-Hercegovina af 4,12 mio. indbyggere, hvoraf 1,63 mio. var muslimer; 1,32 mio. var serbere og 758.000 kroater.

I 1981 bestod befolkningen i Makedonien af 1,91 mio. indbyggere, hvoraf 1,28 mio. var makedonere; 377.200 var albanere og 86.600 tyrkere.

I 1981 bestod befolkningen i Montenegro af 584.300 indbyggere, hvoraf 400.500 var montenegriner; 78.000 var muslimer og 37.700 albanere.

Den kroatisk forfatnings forhold til nationale minoriteter

Den kroatisk forfatning indeholder temmelig omfattende sikringer af alle nationale mindretal i Kroatien. Således er der et specielt charter i forfatningen på 7 paragraffer, der eksplicit omfatter serbernes og andre nationaliteters rettigheder i Kroatien. Denne